

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

НЕДЕЉА 8. ФЕБРУАРА 1898.

Број 6.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

НАШ ПРВОСВЕШТЕНИК,

Његово Високопреосвештенство Архиепископ београдски и Митрополит Србије

ГОСПОДИН МИХАИЛ

испустио је своју побожну и племениту душу у 12 часова 10. м. по подне.

Његово тело пренеће се данас у 5 часова по подне из Митрополије у Саборну Цркву, у којој ће лежати до Недеље 8. о. м., којег ће се дана у 10 часова пре подне у Саборној Цркви опевати и сахранити.

Општина града Београда извештава грађанство Престонице о овој жалости и очекује, да ће грађани, у знак жалости за својим Архипастиром, истаћи црне заставе на својим домовима и да ће присуствовати служби с парастосима и опелу у Саборној Цркви.

Београд, 5. Фебруара 1898. г.

Општина града Београда.

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО

и

ПИТАЊЕ О ЊЕГОВУ НАСЛЕДСТВУ

од оставке краља Стефана Драгутина до победе краља Стефана Уроша III. над краљем Владиславом II.

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мого: Знати много о једној ствари, а по мало од свију; знати добро оно, што се тиче српске народности, српства и словенства, а по мало заједничку науку: то ја желим будућим српским трудбеницима на просветном пољу, а и да им се број умножи!

Ј. Бошковић

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ

(Ова је расправа награђена првом видовданском наградом Општине Београдске у год. 1896.)

(НАСТАВАК)

Али ни с једном од тих жена не имаде деце, него је имао два сина од две наложнице, од којих једноме беше име Константин а другоме Стеван...¹ И најпослед, да наведемо и једно писмо папе Јована XXII. од јуна 1323 године. Кад је Стеван почео

да води преговоре са Филипом Тарентским односно женидбе са ћерком му Бланком и преласка у католицизъм, Филип је о томе известио папу. Папа Јован услед тога пише бургундском архиепископу напред поменуто писмо, у коме му налаже да прими на себе ту дужност да преведе у католичку веру српског краља Стевана „quem, sicut accepimus, quondam Orosius Servie Rex, pater eius coniugatus genuit de soluta...“ и да се, по преласку у католицизъм, његовој деци даду сва права и све почасти, које припадају законитој деци.¹ Свима се овим наводима, дакле, утврђује, да је Стеван Дечански незаконити син краља Милутина. Рајић је покушао да докаже противно, али му није испало за руком,² јер Мајков³ много доцније, држећи се Енгела, тврди и сам да је Стеван незаконити син Милутинов, што и најновији наши историчари прећутно одобравају.

Морамо признати да ово тврђење има довољно основа, али да ли је то, на основу чега се тврди, и довољно поуздано? Да ли су Мадјев, Буркард и папа Јован били тачно обавештени о Стевановом рођењу?

¹ Theiner. Vet. mon. Hung. бр. 748. стр. 491.

² Раић Ј. Историја... Србовъ књ. III. стр. 633-635.

³ Истор. срп. нар. II. изд. стр. 35-38.

Овим ћемо се питањем мало више забавити.

У Даниловим Животима не каже се ништа о томе, колико се пута Милутин женио, нити која је била мати Стеванова, а Константин се нигде и не спомиње. Толико само отуда знамо, да је Симонида, кћи византиског цара Андроника, била последња жена Милутинова, а маћеха Стеванова.¹

Григорије Цамблак, пишући живот Дечанскога, и сам му не спомиње матер већ само маћеху. Константина зна као Милутиновог сина, а брата Стевановог, али од „није матере“.² Доцнији летописци знају само за имена Милутинових синова Стевана и Константина.

Савремени грчки писци оставили су нам опширније извешће о Милутиновој женидби. Грегора³ прича да Евдокија, сестра цара Андроника, није хтела да пристане на брак са Милутином с тога, што се је овај пре тога већ три пута био женио и то овако: прво је узео био себи за жену кћер господара влахиотског; после неког времена отера ову прву жену и ожени се сестром своје снахе, скинувши претходно

¹ Дан. Жив. краљ., стр.

² Гласник XI. стр. 64.

³ Руски превод, стр. 196.

ИСПИРАЊЕ ВОДОВОДНИХ ЦЕВИ

Почетком идуће недеље вршиће се испирање водоводних цеву у вароши и то овим редом :

11. овог месеца доводне цеву од Топчидерске реке до великог резервоара.
12. о. м. Мрежа водоводних цеву између улица: Кнез Милошеве, Краљ Миланове, Призренске, Једренске, Босанске и Сарајевске.
13. ов. м. мрежа цеву између улица: Кнез Милошеве, Краљ Миланове, Шумадиске де рејона (Западни врачар).
14. ов. м. Мрежа између Кнез Милошеве, Краља Александра, рејона. Шумадијске и Краљ Миланове улице.
15. о. м. Мрежа између Кнез Михајлове, Дубровачке, Богојављенске, Поп-Лукине, Једренске и Призренске улице.
16. ов. м. Мрежа између Кнез Михајловог венца, Душанове, Љубичине и Кнез Михајлове улице.

17. ов. м. Мрежа између улица: Кнегиње Љубице, Цара Душана, Цетињске, Хилендарске, Палилулског трга, Таковске, Краља Александра, Краљ Миланове и Кнез Михајлове.

18. ов. м. Мрежу цеву између улица Краља Александра, Таковске и рејона.

19. ов. м. Мрежу цеву испод Душанове улице (Дунавски крај).

20. ов. м. Мрежу између улица: Немањине, Кнез Милошеве, Босанске, Поп-Лукине и Богојављенске (Савски крај).

Испирање цеву вршиће се ноћу после 9 часова.

Ово се јавља грађанству ради знања и управљања, пошто ће се горњих дана вода замућивати у горе поменутих варошких одељцима.

О Б З Н А Н А

Општинска трошаринска *Винарска шпација*, од 1. т. мес. пресељена је у згради бив. гостионице „Европе“, на малој пијаци.

с ње монашку ризу; ну и њу после неког времена отпусти, јер је тривалска — српска црква била устала противу тога брака, и ожени се сестром бугарскога владоца Светослава. И Андроник, не могући се ородити са Милутином преко Евдокије, би принуђен да му понуди своју једину ћерчицу Симониду. Слично овоме прича и Пахимер¹ и само у толико одступа, што тврди да је кћи Јована севастократора господара влахотског била друга а не прва жена Милутинова, и што не каже да се је Милутин оженио сестром своје снахе, већ само да ју је обесветио.

У својој расправи „Краљице и царице српске“, расправљајући и питање о женама краља Милутина, г. Руварац² по српским изворима зна за две, за Јелену и за Симониду, а из уговора Милутиновог са Карлом Валоа од године 1308. зна и за трећу — Јелисавету. „О кћери Јована Анђела не знам ништа казати и сам Дифрен није јој ни имена знао“. А о Јелисавети каже ово: Стефан V., угарски краљ, имао је кћер под тим именом, која је још за живота очева године 1270. отишла у манастир. У листинама које су штампане

Винарским трговцима и грађанству јавља се ово ради знања.

Од главне управе општинске трошарине, 6. фебруара 1898 године. Београд. Број 214.

О Б Ј А В А

На дат 12-ог овог месеца у 3 сата по подне, држаће се у канцеларији економског одељења општине друга усмена лицитација за израду двојих кола за градски дезинфекциони завод, за пренос инфицираних и дезинфицираних ствари.

Позивају се лицитанти, да одређеног дана дођу да лицитирају.

Услови и план могу се видети на дан лицитације у канцеларији економског одељења општине.

АБр. 357. Од суда општине београдске 5. фебруара 1898 год. Београд.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

15. Јануара 1898.

Председавао члан суда г. Браи. Ј. Рајић, од одборника били: г. г. Др. Стеван Марковић, Ђ. Милијашевић, Свет. Гвоздић, Којадин С. Караџић, Трајко Стојковић, Коста Н. Лазаревић, Глиша Стојановић, Голуб С. Јанић, Дамјан Стојковић, Дим. Гавриловић, Марко С. Петронијевић, Стеван Максимовић, Љуб. Живковић, Васе Николић, М. Савчић, Д. Ђурковић.

I

Председавајући члан суда извештава одбор, да је председник општине од неколико дана оболео и да ће га он у данашњој седници заступити. Одбор је примио к знању,

ово саопштење.

II

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 9. Јануара 1898. год. и примљен је без измена.

III

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака, АБр. 267, 198, 264, 201, 259,

260, 261, 262, 263, 265, 266, 268, 306, 307 и 308, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Никола Ресавац трговац доброг владања и доброг имовног стања; да су Милош Б. Тешић кројач и Радивој Стојковић званичник доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати: Пера Петровић „бакалче“ скитница, Милан Павловић слуга, Стеван Лауровић таљигаш, Тана жена Мите Ристића таљигаша, Ленка жена Ђорђа Ђорђевића служитеља, Панта Настасијевић радник, Марија Обрадовић пиљарица, Цвета жена Лазара Ђорђевића баштована, Миленко Анђић самсар, Љубомир Бошковић и Јевта Драшковић слуге. Благоје Поповић шегрт, Јозеф Сајцер слуга,

IV

По прочитању молбе СТБр. 132, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцу Живку Ј. Стојановићу железн. чиновнику може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

V

Председавајући износи одбору на решење молбе Богоја Јовановића, Илије Вељковића, Васе К. Миљковића и Стевана Ђ. Јорговића, којима моле, да се ослободе дужности присутнице.

По прочитању тих молби АБр. 7384, 7390/97, 30, 43, одбор је решио,

овлашћује се суд општински да разлоге у овим молбама оцени и ако их уважи, да друга лица одреди за присутнике.

VI

По прочитању акта протопрезвитерата београдског АБр. 247, да се на место Васе Павловића изабере друго лице за татора цркве дорћолске, одбор је одлучио,

да се овај предмет остави за прву седницу за овом.

VII

По прочитању молбе Душана Тодоровића АБр. 233, да се ослободи дужности татора цркве палилулске због болести, одбор је решио,

Карла II, Карло Мартел, назива краља и краљицу рашку „charissimos consagnineos sous“ (тетак и тетка).

Ова хипотеза није ничим више поткрепљена, и данас је с тим начисто, да је Јелисавета била кћи краља угарског, а овде је наведосмо само зато, што се у њој износи да је Јелисавета могла бити за Милутином и после 1290. год., а не само у међувремену од 1283—1287, и да се, према томе, неспречавање Милутинових и Драгутинових освајања у то доба од стране угарског краља Владислава не мора објашњавати тиме, што је тада за Милутином била Јелисавета.

Остали историци, и пре и после г. Рувараца, који су се забављали питањем о женама краља Милутина, долазили су до разних закључака, и само се у томе слажу, да му је Симонида била последња жена. А кад је с њом ступио у брак, колико се је пута пре тога женио, од кога су рода биле и како су се звале те раније жене, у свима тим питањима влада несугласица. С тога ћемо покушати и сами, колико можемо, да што год допринесемо коначном решењу тих питања.

1. У Гласнику XXIX. објављени су неки изводи из рукописног требника светотројичког манастира код Плевља. У једноме

¹ Rachim. II. I. III. cap. 30, 31 и 32.

² Матица од год. 1863.

да се молилац Душан Тодоровић ослободи дужности татора цркве палилулске изабрав на његово место за татора Вула Бојовића трговца.

VIII

По прочитању акта протопрезвитерата београдског Абр. 271, одбор је на предлог свештенства решио,

да татори саборне цркве буду ова лица и то: главни татор Илија Марић трговац, и спомоћни Љубомир Мишковић трговац, Мина Полијевић трговац, Глиша Андрејевић бакалин и Коста Глишић бакалин.

IX

По прочитању молбе Управе манастира Драче Абр. 7326/97. да му општина учини новчану помоћ, одбор је после поименичног гласања са 10 гласова против 6 решио,

да се из општинске касе а из партије на непредвиђене потребе изда Манастиру Драчи на име помоћи педесет динара.

X

Сходно решењу одборском од 9. Јан. 1898. год., председавајући подноси одбору цене жити и брашну, ради одређивања цене лебу.

По саслушању тих цена брашна и жита, одбор је решио,

да цена лебу од тридесет и шест пара по килограму остане и за даљих петнаест дана.

XI

По прочитању молбе Јелене П. Столповића Абр. 7405, којом нуди општини равнање за суму интереса, што она од општине потражује а за наплату које је и тужбу код суда подигла, и по прочитању извештаја и мишљења члана суда г. Бран. Ј. Рајића као заступника општинског правозаступника, одбор је решио,

да се ово понуђено равнање одбаци.

XII

По прочитању извештаја књиговодства, поднетог услед решења одборског од 30. Децембра 1897. год. Абр. 7345 одбор је у свези са тим својим решењем решио,

од тих извода анатемишу се „зани еретници пркљети каквни“, а у другоме певају се многа лета „Урошу краљу нашем Стефану краљу нашем, благочестиву краљу Анки и чедома њо. Јакову просвешћеному архиепископу ксе српске земље многа лета. И Елань благочестиву и правокрвну краљицу нашу и чедомь њо многа лета Многа лета створи Бог господину нашем Стефану и Кателини и чедомь њо...“¹ Ово је, као што се види, писано за време архиепископа Јакова, који је седео на архиепископској столици између 1285. и 1291. године²; између тих је година, дакле, била српска краљица Ана жена краља Милутина. Из овога записа види се још и то, да су Милутин и Ана имали деце којој су певана многа лета, али која су и колико их је било, то нам није познато. По Хоффовим хронолошким таблицама³ Јован I. севастократор имао је, поред остале деце, и кћер Јеанне, која је била удата за нашег Милутина. И ако узмемо да је ова Јеанне напред поменути Ана, као што г. Ковачевић⁴ на једном месту и чини, онда можемо рећи да је ћерка Јована севастократора била за Милутином између 1285. и 1291. године.

¹ Гласник XXIX, стр. 173—174.

² Глас 43, стр. 29. Летопис 184, стр. 30.

³ Porf. Ch. Chroniques greco-romanes, — Berlin. 1873. стр. 529.

⁴ Годишњица III, стр. 386. прим. 2.

одобрава се накнадни кредит од четири илјаде осам стотина тридесет динара и деведесет и шест пара за децембарску плату чистичарима, за децембарско издржавање сиротиње и ванбрачне деце.

Сума ова да падне на терет главнице општинске пошто и надлежна државна власт ово решење одобри.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

17. Јануара 1898.

Председавао председник г. Никола Стевановић, присуствовао члан суда г. Бран. Ј. Рајић, од одборника били: г.г. Др. Стеван Марковић, Марко С. Петронијевић, Васа Николић, Стеван Максимовић, Голуб С. Јањић, Глиша Стојановић, К. Лазаревић, Свет. Ј. Гвоздић, М. Савчић, Др. Лазаревић, Ј. М. Јанковић, Дим. Гавриловић, Влад. Чортановић, Р. Драговић, Мил. Ј. Марковић, Љуб. Живковић, Коста Д. Главинић, Д. Ђирковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Јануара 1898. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта кварта дорђолског Абр. 355, одбор је изјавио,

да је Љубомир П. Ристић бив. економ општине доброг владања и средњег имовног стања.

III

По прочитању молбе СТБр. 208 одбор је изјавио мишљење,

да се Софији Бучовић може дати тражено уверење о њеном породичном односу-

IV

По прочитању акта протопрезвитерата београдског Абр. 247, одбор је решио,

да се решењем одборским од 18. Дец. 1897. год. Абр. 7043 изабрати татор дорђолске цркве Васа Павловић разреши од ове дужности изабрав на његово место за татора исте цркве Милана Лајшића, бакалина.

2. У уговору између Карла Валоа и краља Уроша Милутина од године 1308.¹ помиње се и то, како су српски посланици, којима је било стављено у дужност да воде преговоре са Карлом, између осталог предложени, „имајући за то нарочити налог“, да Милутин „unicam filiam suam nomine Zarizam quam ex Elizabetha, uxore sua legitima, procreavit, daturum in uxorem legitimum Carolo filio“ краља Карла. На то краљ Карло примећује „но ако би у току времена речени краљ (т. ј. Милутин) своју гореречену ћерку дао за жену лицу, које нама није противно, то да се ми не можемо тужити да је погажена вера, нити да се због тога могу друге речене погодбе у уговору узети натраг.“ Из овсга дознајемо да је краљ Милутин, сем напред наведене имао и Јелисавету за жену, од које је године 1308. имао још малолетну кћер Царицу. Да је била малолетна тврдимо по томе, што се из овог другог навода јасно види да свадба не би била одмах по свршеном закључењу уговора, већ после извесног времена, за које ако се Милутин предомисли, може своју кћер и за другог удати, само не за непријатеља дома Валоа. Дакле, ако узмемо да је Царици било нај-

V

Продужен је појединачни претрес буџета за 1898. годину.

По прочитању сваке тачке по особ, одбор је решио,

да се у буџет општински за 1898 год. предвиде и ови расходи:

е). Грађевинско-техничком.

48., Два инжињера секциона	6000 дин.	12.000.—
49., Један инжињер секциони		3.600.—
50., Један инжињ. помоћник .		1.800.—
51., Писар администратор .		1.800.—
52., Три цртача		3.600.—
53., Фигуранти		5.000.—
54., Два калдрмије		1.440.—
55., 4 поправљача друмова .		2.880.—
56., Један послужитељ . . .		720.—
57., Електротехнички чиновн.		3.000.—
58., Контролор јачине светлости		3.000.—

ж). Пожарници, фијакер. и шереш. шрен.

59., Командир пожарника .		2.000.—
60., Два десетара по 960 .		1.920.—
61., 2 цревоуправљача по 900		1.800.—
62., Један трубач		900.—
63., 18 пожарника по 840 .		15.120.—
64., Четири кочијаша по 720		2.880.—
65., Три кочијаша за фијакере мртв. кола		2.160.—
66., Два кочијаша за теретна кола		1.440.—

з). Чувари и послужитељи.

67., Старешина цигана . . .		360.—
68., Чувар обале		840.—
69., Два чувара сењака по 600		1.200.—
70., Три пољака по 600 . .		1.800.—
71., Шест кланичних служитеља по 600		3.600.—
72., Једна праља		400.—
73., 17 позорника 1900 16720		12.420.—
74., На вратаре, позиваре и добошаре		15.000.—
75., Две стотине ноћних стражара		156.000.—

више 12 година кад су вођени преговори, онда је рођена око године 1295., и око те године Милутин је имао за жену Јелисавету. Али нека је Царица била и старија, опет тешко је и замислити да је могла бити толико стара, да је рођена из брака Милутиновог са Јелисаветом ћерком угарског краља Стевана V. у међувремену од 1283. до 1287. год. Вероватније је, дакле, да је Царица рођена после 1291. год. него пре, или бар не пре 1287., г. и према томе Ана је била Милутинова жена пре Јелисавете.

3. По Хиљфердинговом¹ саопштењу у рашким Ђурђевим Стубовима има насликан „Стефан Урош краљ“ (Милутин), а до њега „Јелна краљица српска“.

(Свршиће се)

¹ Хиљфердинг „Боснија, Герцеговина и Стара Србија“, стр. 139; Руварац у Матици за год. 1863. стр. 409.

II Потребе.

а). Канцеларијске.

- 76., Набавка канцелар. и пр-таћег материјала и моно-полисаних хартија . . . 6.000.—
- 77., Потребе административне, рачунске, техничке, књи-говезачке и претплата но-вина 3.000.—
- 78., Штампане плаката и об-јава 1.800.—
- 79., Штампане општ. новина и стеногр. бележака . . . 2.000.—
- 80., Потребе за кланицу . . . 3.000.—

б). На средства и одржање здравља.

- 81., На дезинфекције 8.000.—
- 82., На лимфу за богиње и серум 1.000.—
- 83., Материјал за хемијску ла-бораторију 500.—

в). Издржавање и лечење сиротиње.

- 84., На издржавање ванбрачне деце 30.000.—
- 85., На издржавање варошке сиротиње и плата стара-оцу сиротиње 1.800 . . . 60.000.—
- 86., На лекове за сиротињу . . 6.000.—
- 87., На издржавање изнемо-глих службеника и поро-дица умрлих чиновника . . 4.000.—
- 88., На помоћ о веџби сирот-них војних обвезника и њихових породица . . . 2.000.—

Овде је прекинуто даље решавање с тим, да се у првој седници настави.

VI

Приликом решавања о буџету расхода општинских за 1898. год. одбор је решио,

да се звање управника свих техничких послова у општини, укине. Дужности његове да се поделе осталим инжењерима општинским.

VII

Приликом решавања о буџету расхода општинских за 1898. год. председник је поднео одбору на решење акт српског лекарског друштва, којим се обраћа општини за помоћ за подизање опште болнице за заразне болести.

По прочитању тога акта АБр. 79, одбор је решио,

да се српском лекарском друштву даде помоћ од двадесет иљада динара за подизање опште болнице за заразне болести у Београду. Да се ова сума унесе у буџет општински за 1898. годину. Ради лакше исплате овог прилога суд ће општински сваког месеца дванаести део полагати једном овд. новчаном заводу, одакле ће се моћи изузети само тада, кад се радови на болници отпочну и по споразуму са судом општинским.

ВАНРЕДНА СЕДНИЦА

19. Јануара 1898.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовао члан суда г. Бран. Ј. Рајић, од одборника били г.г. Др. Стеван Марковић, Ђ. Димитријевић, Марко С. Петронијевић, Стеван Максимовић, Којад. С. Караџић, Трајко Стојковић, К. Н. Лазаревић, Ј. М. Јанковић, Глиша Стојановић, Годуб С. Јањић, Ривнић, Мил. Арсенијевић, Коста М. Ђурић, Влад. Чортановић, Р. Драговић, М. П. Тодоровић, Свет. Гвоздић, Др. Лазаревић, Васо Николић, Коста Д. Главинић, Стеван Миљковић, Ђ. Милијашевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 17. јан. 1898 год. и одлучи КЊБр. 46 учињена је допуна,

да се овај прилог даје Српском лекарском друштву за подизање дечије болнице за заразне болести.

II

Одборник г. М. Арсенијевић пита, да ли се састаје комисија одборска да проучи досадање радове на грађењу кеја и канализације.

Председник је изјавио,

да је та комисија са својим проучавањем готова и њен ће се извештај поднети одбору на решење.

III

По прочитању акта кварта врачарског АБр. 379. одбор је изјавио,

да му је Лазар Максимовић калфа коларски непознат.

IV

Председник износи одбору на решење тражење друштва за осветљење Београда, да му се врати трошарина наплаћена на гвоздене стубове, противно члану 5 уговора, а који је повраћај одобрио одбор општински још у 1896 год. решењем својим од 29. окт. 1896. АБр. 9856.

По прочитању тога акта АБр. 7377 и извештаја трошаринске управе АБр. 4, одбор је одлучио.

да ову ствар проуче и поднесу одбору извештај одборници г.г. М. Ј. Марковић и Љуб. Живковић, чланови суда г. г. Б. Ј. Рајић и Ђ. Карајовановић и општ. правозаступник г. Јов. Ј. Симић.

V

Председник износи одбору на решење понуду Ђ. Пантелића, пензионара за равнање односно штете, која је нанесена његовом имању нивелацијом влез Милошеве улице.

По прочитању те понуде АБр. 206 и мишљења чланова суда, одбор је одлучио,

да се изиште извештај од грађевинског одељења, кад је извршена нивелација у Кнез Милошевој и Милоша Поцерца улици пред кућом г. Пантелића па да се са тим извештајем изнесе одбору овај предмет на решење.

VI

Продужен је појединачни претрес буџета за 1898. годину.

По прочитању сваке тачке по особ одбор је решио,

да се у буџету општинском за 1898. год. предвиде и ови расходи:

г. Оправке и одржања.

- 89., На калдрму и друмове . . 50.000.—
- 90., На ђуприје и качале . . . 15.000.—
- 91., На општинске зграде и школе 20.000.—
- 92., На одржавање ложioniца школских 1.500.—
- 93., На оправке кантара 200.—
- 94., На чишћење свију димњака 450.—

д. Одржавање паркова и шеталишта.

- 95., За раденике и материјал 10.000.—
- 96., Три чувара 2160.—
- 97., Куповина семена и дрвећа . 600.—
- 98., Одржавање вртаре. алата . 150.—

ђ. Огрев и осветљење

- 99., На осветљење канцеларијско електриком 2.500.—
- 100., На осветљење канцеларијско петролеумом 2.000.—
- 101., На огрев канцеларија и школа дрвима и угљем 25.000.—

Напомена. Из ове суме има се исплатити 10.323·20 дин. што је остало од прошле 1897. године неисплаћено за огрев.

III. Отплата дуга.

- 102., На отплату дуга и интереса Управи Фондова . . 30.000.—
- 103., На порез на имања општинска 6.200.—
- 104., На осигурање имања општинских 1.500.—
- 105., На интерес и мејице привр. дугова 25.000.—

IV. Основна настава

- 106., Књижница основ. школа . . 500.—
- 107., Потребе и принове ствари . 2.000.—
- 108., Помоћ сирот. ученицима . . 5.000.—
- 109., Управитељима додатак . . . 1.350.—
- 110., Наставницима станарина и огрев по 75 дин. 69.300.—
- 111., Плата фамулусима 16.000.—
- 112., Два ложача 2.000.—
- 113., Поклон књига о испитима . . 500.—

V. Кирије.

- 114., За варошки суд 4.800.—
- 115., „ „ „ квартал 3.600.—
- 116., „ дунавски „ 2.280.—
- 117., „ палилулски квартал 2.400.—
- 118., „ савамалски „ 4.200.—
- 119., „ пореско одељење 3.840.—
- 120., „ VII пук. окр. команду . . . 1.320.—
- 121., „ ноћне стражаре 3.840.—
- 122., „ дифтеријну болницу 3.000.—
- 123., „ одељење грађевинско . . . 2.160.—
- 124., „ школе кв. теразијског . . . 3.600.—
- 125., „ „ „ врачарског 9.432.—

VI. Потребе за пожарну чету и трен.

- 126., Набавка разних пожарних ствари 8.000.—
- 127., Оправке сатлерске за све возове 1.490·90
- 128., Чишћење и мазање прибора и трена фијакерског 150.—
- 129., Оправка и набавка потреба за 6 фијакера и 4 мртвачка кола са оделом и потребама 1.378.—
- 130., Оправке коларске и ковачке свију возова 1.889.—
- 131., На лимарске и стакларске послове 50.—
- 132., На 40 коња и 4 ждребета храна 20.000.—
- 133. На 40 коња ков. 1.080.—

VII. Разне потребе

- 134., На дневнице поротника . . . 1.500.—
- 135., „ „ „ грађ. одбора 4.000.—
- 136., „ светковине и заветине . . . 2.000.—
- 137., „ одело пожарн. и служ. . . . 5.000.—
- 138., „ псеће марке 300.—
- 139., „ утамањивање паса 1.200.—

Овде је прекинуто даље решавање с тим, да се у првој седници настави.

VII

Приликом решавања о буџету општинском за 1898 год. одбор је решио,

да се укине плата деловођи школског одбора, пошто му по закону иста не припада.

VIII

Приликом решавања о буџету општинском за 1898 год. одбор је на предлог одборника г. М. С. Петронијевића решио,

да се електриком осветле парк калимегдански и све оне улице у рејону варошком, које до сада нису имале осветљења. Да се потребна сума за ово буџетом предвиди.